

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 23. februar 2017

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 416 MOF alm. del stillet den 26. januar efter ønske fra Pia Adelsteen (DF).

Spørgsmål nr. 416

”Vil ministeren kommentere notatet fra Brancheforeningen for Skadedyrsbekæmpelse om bekæmpelse af rotter og mus i Landbruget, jf. MOF alm. del - bilag 217?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser at:

”Den 11. juli 2016 udløb det sidste bekæmpelsesmiddel, som måtte bruges forebyggende til bekæmpelse af mus og rotter, hvilket betyder, at der fremadrettet kun må udlægges antikoagulanter (rotte- og musegift), hvis der er påvist rotter eller mus. Dette er resultatet af en praksisændring fra 2011 i Miljøstyrelsen, som følger samme praksis som i vores nabolande.

Den vigtigste faktor til at mindske giftforbruget i den danske rottebekæmpelse er at sikre en effektiv forebyggelse af rotteproblemer, som det også er kommet til udtryk gennem en bekendtgørelsesændring i 2012. Således har den tidligere praksis med permanent udlægning af rotte- og musegifte medvirket til en stor spredning af disse giftstoffer til naturen. Dette skyldes blandt andet, at mange mus går i foderstationerne og indtager giften med risiko for, at rovfugle, ugler og små rovpattedyr, der har mus som fødekilde, spreder giften. Det er desuden vigtigt at have fokus på risikoen for resistens hos rotterne, da der ikke er andre kemiske alternativer.

Udfasningen af forebyggende brug af bekæmpelsesmidler mod rotter vil i flere tilfælde betyde, at de sikringsmodeller skadedyrsfirmaerne nu tilbyder deres kunder ofte er mere tidskrævende og dermed også dyrere. Miljøstyrelsen arbejder derfor på en løsning, hvor en landmand efter et 1-dags kursus, og under supervision af en autoriseret bekæmper, kan udlægge rottegift i forbindelse med en bekæmpelse på egen ejendom.

Landmanden vil kun få tilladelse til at udlægge de svageste rottegifte efter skriftlig instruktion fra den autoriserede bekæmper, der står for supervisionen fra sikringsfirmaet. Den autoriserede bekæmper kommer således til at stå for supervision, mens landmanden bliver ansvarlig for, at udlægningen sker ud fra de skriftlige instruktioner fra den autoriserede bekæmper og efter gældende regler. Landmanden vil kunne stilles til ansvar for sine handlinger og ved grov eller gentagen forsømmelighed vil landmanden kunne blive frataget sin godkendelse til at udlægge gift.”

Jeg har i øjeblikket overvejelser om at tilvejebringe mere effektive bekæmpelsesmidler af mus og rotter, da milde vintre fører til store udfordringer med rottebekæmpelse.

Esben Lunde Larsen

/

Rasmus Moes